

освітнього світобачення щодо методів викладання у вищій школі відповідно до вимог сучасної педагогіки з метою покращення якості знань й рівня освіти загалом, змінюючи при цьому освітні полюси та філософію самого процесу навчання. Раціональне та збалансоване використання освітніх інноваційних рішень у навчальному процесі ЗВО сьогодні має розглядатися не як тренд сучасності, а як невіддільна частина освітнього процесу із врахуванням етичних стандартів академічної доброчесності та культивуванням цінностей порядності, чесності й оригінальності серед здобувачів.

Література:

1. Дмитрієва О.І., Єфименко О.В. Особливості впровадження штучного інтелекту в сучасну вищу освіту. *Технології доброчесного використання штучного інтелекту у сфері освіти та науки* : матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації (м. Одеса, 31 липня – 10 вересня 2023 року). Одеса : Видавничий дім «Гельветика». 2023. С.89 – 92.

УДК 378.4

Захарова Е.В., Пархомович А.В., Джежела В.А.,

м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ДОПОМОГА СТУДЕНТАМ У ВИРІШЕННІ НЕОДНОЗНАЧНИХ ОЧІКУВАНЬ ЩОДО АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Студенти вважають питання академічної доброчесності неоднозначними. Багато викладачів не розуміють випадки

академічної неправомірної поведінки, про які вони повідомляють самі. У ЗВО студентів попереджають про політику через навчальні плани та інформаційні кампанії. Багато викладачів надають рекомендації та направляють до служби підтримки та ресурсів. Тим не менш, студенти повідомляють про змішані інформаційні повідомлення, які залишають їх незрозумілими щодо справжніх очікувань [1].

Студенти стикаються з різноманітними контекстами та підходами до викладання та навчання, особливо в перші роки навчання після середньої школи. Викладачі можуть і повинні зробити більше, щоб допомогти студентам зрозуміти контекст академічної доброчесності та контекстуальну природу академічної доброчесності.

Викладачі повинні націлюватися на ті сфери, які викликають найбільше занепокоєння, і посилювати їх більш чіткими інструкціями щодо контекстуальних і дисциплінарних відмінностей, де вони існують [2].

Дослідники знайшли різні погляди на те, що таке академічна неправомірна поведінка серед викладачів. Відмінності в тому, як студенти та викладачі розуміють академічну неправомірну поведінку.

Зазвичай студенти першого курсу вивчають широку кількість вступних курсів, тобто вони взаємодіють із різноманітними «операційними діями» кількох дисциплін з позиції новачка.

Глибинна структура педагогіки проявляється в «припущеннях про те, як найкраще передати певний обсяг знань і ноу-хау». Ці

припущення існують у послідовності змісту, виборі навчальних дій та оцінюванні навчання. Вони стають неявними з часом і поглибленням занурення в дисципліну. Що стосується питань академічних проступків, використання певних методів оцінювання стає загальноприйнятною практикою. Викладачі, які займаються іншими типами оцінювання, навіть якщо відомо, що вони надають кращі докази навчання або покращують академічну добросесність, можуть порушувати «правила відповідності, що сприймаються як належне» своїх академічній робочій групі та з негативними наслідками [3].

Ініціативи з підвищення обізнаності, як правило, мають загальний характер, враховуючи передбачуване охоплення всього студентського колективу. В результаті цього загального

підходу ініціативи з підвищення обізнаності мають практичні обмеження, які освітяни та політики повинні визнати.

Ініціативи чи вимоги з підвищення обізнаності є звичайним підходом на інституційному рівні, щоб спробувати охопити всіх студентів послідовним інформуванням щодо академічної доброчесності. Зазвичай вони застосовуються не лише на користь студентів, але й тому, що академічна доброчесність важлива для інституційної довіри та загальної репутації. Поза інституційними стінами існує тривожний зв'язок між академічною неправомірною поведінкою та неправомірною поведінкою на робочому місці. Таким чином, академічні лідери хочуть мати можливість показати внутрішнім і зовнішнім інституційним стейкхолдерам, що існують стратегії для боротьби з академічними порушеннями.

Деякі навчальні заклади проводять кампанії, під час яких інформування про академічну доброчесність транслюються в різних місцях, щоб привернути увагу студентів і підвищити обізнаність. Вони можуть наголошувати на цінностях, розвитку навичок, політиках і покараннях. Часто кампанії стратегічно приурочують до того моменту навчального семестру, коли студенти можуть перебувати під певним тиском і можуть отримати користь від нагадування про необхідність дотримуватися академічної доброчесності [4].

У нашому навчальному закладі ініціативи з підвищення обізнаності відбуваються через регулярні проміжки часу та розроблені для широкого застосування серед загального студентського колективу, при цьому деякі аспекти спрямовані

на особливі потреби першокурсників або іноземних студентів. Семінари та ресурси на такі теми, як тайм-менеджмент і перефразування, чітко містять переваги навичок такого роду для уникнення академічної неправомірної поведінки.

Література:

1. Ashworth, P., Bannister, P., & Thorne, P. (1997). Guilty in whose eyes? University students' perceptions of cheating and plagiarism in academic work and assessment. *Studies in Higher Education*, 22(2), 187–203.
2. Barnhardt, B., & Ginns, P. (2017). Psychological teaching-learning contracts: Academic integrity and moral psychology. *Ethics & Behavior*, 27(4), 313–334.
3. Borg, E. (2009). Local plagiarisms. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 34(4), 415–426.
4. Christensen Hughes, J. M., & McCabe, D. L. (2006b). Understanding academic misconduct. *Canadian Journal of Higher Education*, 36(1), 49–63.